

РЕШЕНИЕ

№ 6608

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3566** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 вр. чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Главна дирекция „пожарна безопасност и защита на населението“ – МВР, чрез главни юрисконсулти П. С. и Д. В. срещу Решение от 19.03.2021г. на Ръководител на Управляващия орган по Оперативна програма "Околна среда 2014-2020", с което е намален размера на верифицираните средства на жалбоподателя и не е одобрено възстановяването на сума в размер на 13 776, 34 лв. от БФП.

В жалбата се развиват съображения за незаконосъобразност на оспорваното решение поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, като се твърди, че същото е немотивирано и противоречащо на целта на закона. Според жалбоподателя в обжалваното решение липсват фактически и правни основания за издаването на въпросния ИАА. Иска се съдът да отмени оспорения административен акт, както и да присъди сторените разноски за държавна такса.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован, не изпраща преставител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът – ръководителят на УО на ОПОС 2014-2020, чрез процесуалния си представител Д. – служител с юридическо образование, в писмен отговор по жалбата и в хода на делото по същество излага подробни мотиви относно законосъобразността на решението, поради което иска оспорването да бъде отхвърлено. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че с решение от 20.01.2021г. на УО на ОПОС на жалбоподателя-бенефициент по договор за БФП, е наложена финансова корекция в размер на 5 % от стойността на засегнатите разходи от установените с решението нередност разходи по договор № 198300-6730/10.11.2017г. с изпълнител [фирма].

Със същото решение на жалбоподателя е наложена и финансова корекция в размер на 5% от стойността на засегнатите от установената с решението нередност разходи по договор № 198300-7439/14.12.2017г. с изпълнител [фирма].

С решение от 18.01.2021г. на УО на ОПОС на жалбоподателя е наложена и финансова корекция в размер на 10 % от стойността на засегнатите от установената с решението нередност разходи по договор № 198опд-40/22.05.2018г. с изпълнител [фирма].300-7439/14.12.2017г. с изпълнител [фирма].

Във връзка с направено от жалбоподателя искане за междинно плащане по договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ в размер на 152 648, 63 лв., е последвало и издаването на оспорваното в настоящото производство решение на управляващият орган, в което същият намалява размера на верифицираните средства и не одобрява възстановяването на бенефициента на сумата от 13 776, 34 лв. от БФП на основание наложените с решение от 18.01.2021г. и от 20.01.2021г. корекции н същия размер.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който изрично е предвидено в чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, че подлежи на обжалване пред съд. Депозирана е в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 168 АПК съдът извършва служебна проверка за съответствие на оспорения административен акт с основанията по чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от административен орган, посочен като една от възможностите в чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ орган.

Решението е издадено в законоустановената писмена форма като съдържа посочване както на фактическите обстоятелства по случая, така и на правните основания, на които административния орган се позовава при издаването му. В съответствие с разпоредбата на чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕСИФ в решението са обсъдени възраженията на бенефициера.

Неоснователно е възражението на касатора са отсъствие на мотиви в обжалвания съдебен акт. Макар и лаконични, такива се съдържат в обжалваното решение и въз основа на тях съдът е формирал крайния си правен извод. Следователно, същото съдържа фактически установявания, които кореспондират с посочените в акта правни основания, въз основа на които органът е формирал властническото си волеизявление. Спорът се свежда до това, законосъобразно ли Ръководителят на УО е отказал верификация по суми, за които преди това е наложил финансова корекция по чл.70 от ЗУСЕСИФ, без решението за налагането на основание чл.70, ал.1 т.9 от ЗУСЕСИФ да е влязло в сила.

Съгласно чл.62, ал.3 от ЗУСЕСИФ УО извършва верифициране на разходите въз

основа на проверка на документите, предоставени към искането за плащане и на проверка на място, когато това е приложимо. В самото решение, предмет на делото, както и в приложените решения от 18.01.2021г. и от 20.01.2021г. на Р. подробно са описани неверифицираните разходи по фактури с номера, стойности и дейности, издадени по трите договора, за които са наложени финансови корекции в съответен процент.

Съгласно чл. 59 ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период се определят с нормативен акт на Министерския съвет. За всяка процедура по програма по чл. 3, ал. 2 се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 – 4 ЗУСЕСИФ; 3. при проекти, които генерират приходи - методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третират като допустими, включително условията, при които проектът се смята за осъществен извън програмния район. За допустимостта на разходите е необходимо те да бъдат заложили като разход в проектното предложение, да са направени в срока съобразно графика на дейностите и да са необходими за постигане на поставените цели. По направено искане за плащане разходите се верифицират въз основа на документите по чл. 60, ал. 3 ЗУСЕСИФ, представени от бенефициера, чрез извършване на управленски проверки.

В конкретната процедура е извършена документална проверка на разходооправдателни документи. Ръководителят на УО е приел за допустими разходите, за които е поискана сумата 152 648, 63 лв., с изключение на сумите, с които същата е намалена, като за тях органът е приел, че не подлежат на верификация на посочените в акта основания.

В т. 1. 1. ръководителят на УО е посочил, че извършва финансова корекция за сумата от 1 416, 61 лв. и не я одобрява за възстановяване по представената от бенефициера фактура, тъй като тази сума представлява 5% от стойността на допустимите разходи върху договор № 198300-6730/10.11.2027г. с изпълнител [фирма] за конкретно описаните разходи към дейност № 1 „Организиране и управление на проекта“, от бюджетни редове IX.36.2 и X.47.1 по издадено от органа решение за финансова корекция от 20.01.2021г, изпратено на бенефициента с писмо изх. № 4-001-0001-4-19/20.01.2021г. и във връзка с регистрирана нередност ОПОС20/21/КФ/498.

В т. 1. 2. органът е намалил размера на верифицираната сума с 71.91 лв. и не я одобрява за възстановяване по представената от бенефициера фактура, тъй като тази сума представлява 5% от стойността на допустимите разходи върху договор № 198300-7439/14.12.2027г. с изпълнител [фирма] за конкретно описаните разходи по дейност № 1 от бюджетни редове IX.36.2 и X.47.1 по издадено от органа решение за финансова корекция от 20.01.2021г, изпратено на бенефициента с писмо изх. № 4-001-0001-4-19/20.01.2021г. и във връзка с регистрирана нередност ОПОС20/21/КФ/499.

На следващо място, в т.1.3 от решението УО на ОПОС е намалил размера на верифицираната сума с 12 287, 82 лв. за сметка на БФП и не я одобрява за възстановяване по представената от бенефициера фактура № [ЕГН]/27.08.2019г. по

дейност № 3 „Ремонт и оборудване на 6 регионални обучителни центрове“ от бюджетни редове I.1.19, I.4.5, I.4.11, V.39.3 и V.39.4, поради наложена финансова корекция в размер на 10 % от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор № 1983опд-40/22.05.2018г. с изпълнител [фирма] за конкретно описаните разходи по издадено от органа решение за финансова корекция от 18.01.2021г, изпратено на бенефициента с писмо изх. № 4-001-0001-4-286/180.01.2021г. и във връзка с регистрирана нередност ОПОС20/21/КФ/497.

Същността на финансовата корекция се изразява в отмяна на вече предоставена финансова помощ, респ. в намаляване размера на допустими разходи по определен проект. Това означава, че финансовата корекция води до ефективно намаляване на финансовата помощ, предоставена от ЕСИФ. Една от последиците от решението е тази по чл. 75 ЗУСЕСИФ, на която се е позовал органът. Не налице противоречиво волеизявление на издателя на акта в тази част. Действително, производствата по определяне на финансова корекция и по верификация на допустими за финансиране разходи са различни. И двата способа имат за цел да гарантират законосъобразното разходване на предоставените от фондовете на Европейския съюз под формата на безвъзмездна финансова помощ средства, но се провеждат при различни предпоставки и имат различни правни последици. С оспорения акт обаче органът е съобразил наложена преди заявеното искане за плащане финансова корекция и на основание чл. 75, ал. 1 ЗУСЕСИФ я е извършил, т. е. предприел е действие по изпълнение на решение за финансова корекция, като обстоятелството дали решението за финансова корекция е влязло в сила е ирелевантно, доколкото същото има предварително изпълнение по закон и няма данни да е спряно или да е отменено по съответния ред.

Следователно, отговорът на спорния по делото въпрос е положителен и се извежда от чл. 75, ал.1 на ЗУСЕСИФ. Според ал.1 на чл.75, финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в които са включени засегнатите от нарушението разходи. Когато решението за определяне на финансовата корекция е издадено след съответното плащане, финансовата корекция се извършва чрез доброволно изпълнение от страна на бенефициента в 14-дневен срок, а за програмите за Трансгранично сътрудничество по външните граници на Европейския съюз в 30-дневен срок. След изтичане на срока за доброволно плащане финансовата корекция се извършва от следващо плащане по проекта заедно с дължимите лихви за просрочие, а когато това е неприложимо - чрез упражняване на права по дадените от бенефициента обезпечения по чл. 61, ал. 2, по ред и начин, определени в нормативния акт по чл. 7, ал. 4, т. 4.

Законът не поставя изискване решението за финансова корекция да е влязло в сила и да е стабилен административен акт. Достатъчно е то да е издадено след съответното плащане, каквито са решенията от 18.01.2021г. и от 20.02.2021г., издадени след съответното плащане по проекта за договорите за обществена поръчка с [фирма] и [фирма], сключени през 2017г. и 2018г. По двете решения за финансова корекция жалбоподателят не доказва, че е извършил доброволно плащания в определения с тях срок, поради което законосъобразно ръководителят на ЕО на ОПОС е намалил размера на верифицираните суми по постъпилото впоследствие искане за плащане със сумите, предмет на корекция.

Поради изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а на ответника да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/лева на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. със НЗПП.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 7-ми състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ГД“Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР срещу Решение от 19.03.2021г. на Ръководител на Управляващия орган по Оперативна програма "Околна среда 2014-2020", с което е намален размера на верифицираните средства на жалбоподателя и не е одобрено възстановяването на сума в размер на 13 776, 34 лв. от БФП.

ОСЪЖДА ГД“Пожарна безопасност и защита на населението“ – МВР да заплати на ГД“Оперативна програма „Околна среда““ при Министерство на околната среда и водите 100/ сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: